

synspunkter gældende som i det øvrige Danmark, lovgives om dette forhold allerede nu, har man efter forhandling med Grønlandsdepartementet ment straks at burde sætte loven i kraft i Grønland, idet man dog forsåvidt angår de i § 3, stk. 3 nævnte tilfælde, hvor det er mødrehjælpsinstitutionens samråd, der træffer afgørelsen af, om svangerskabsafbrydelse kan foretages, har måttet indføre en særbestemmelse om, at svangerskabsafbrydelse i Grønland, indtil der oprettes en mødrehjælpsinstitution, ligesom efter den ældre danske lov kan foretages af en autoriseret læge efter samråd med en anden autoriseret læge.

Det bemærkes, at den i § 3, stk. 4 omhandlede adgang for vedkommende læge til at forelægge spørgsmålet om indgrebets foretagelse for det her omhandlede nævn også finder anvendelse forsåvidt angår Grønland.

De i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 2, og § 1, stk. 3, nævnte bestemmelser i den danske straffelov modsvares af bestemmelserne i kriminallov for Grønland af 5. marts 1954 §§ 49 og 51—54, og det skønnes ikke påkrævet at belaste lovtæksten med en udtrykkelig henvisning til disse bestemmelser.

Hvad angår de i lovforslaget indeholdte straffebestemmelser bemærkes, at §§ 4, 5, 6, stk. 2, og 7 ikke modsvares af tilsvarende bestemmelser i den grønlandske kriminallov, hvorimod straffelovens § 263 (jfr. forslagens § 4), § 162 (jfr. forslagens § 5) og § 260 (jfr. forslagens § 7) modsvares af den grønlandske kriminallovs §§ 68, 32 og 47. De i lovforslaget indeholdte strafferammer finder ikke anvendelse i Grønland, idet det er en følge af kriminallovens kap. 23, at der i Grønland alene kan blive tale om idømmelse af de der nævnte foranstaltninger. Det skønnes dog ikke af hensyn hertil påkrævet i lovtæksten udtrykkeligt at citere den grønlandske kriminallov, idet det følger af almindelige retlige principper, at lovforslaget i så henseende må suppleres med de særligt for Grønland gældende bestemmelser.

I den grønlandske kriminallovs § 59 bestemmes det, at for svangerskabsafbrydelse dømmes den, som ulovligt afbryder eller lader afbryde et svangerskab. Denne bestemmelse vil kunne bibeholdes uændret, idet den, såfremt lovforslaget gennemføres, må betragtes som udfyldt af bestemmelserne i forslagens § 6, stk. 1, 3 og 4.